

Sådan får vi flere sårbare unge til at gennemføre en ungdomsuddannelse

Af Birgitte Vedersø, forkvinde for Danske Gymnasier, Pernille Brøndum, formand for Danske HF & VUC, og Thorkild Olesen, formand for Danske Handicaporganisationer

Unge med psykiatriske diagnoser som ADHD, angst, depression, autisme, ordblindhed eller fysiske handicap, får langt sjældnere end andre unge en ungdomsuddannelse.

En ny undersøgelse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd dokumenterer at blot 66 procent af de 18-årige med diagnoser og handicap er i gang med en ungdomsuddannelse, mens det tilsvarende tal for unge uden diagnoser og handicap er 86 procent.

De berørte unge er ofte lige så velbegavede som andre unge. De har lyst til at lære, engagere sig og bidrage til fællesskabet, men har brug for en ekstra hjælpende hånd og lidt længere tid, hvis de skal kunne gennemføre en ungdomsuddannelse.

Derfor er det glædeligt, at regeringen har fremsat et lovforslag, som førstebehandles i dag, og som ved hjælp af selvstændige klasser med forlængede uddannelsesforløb vil forbedre uddannelsesmulighederne for unge med mange forskellige diagnoser. Mindre glædeligt er det, at der ikke følger ekstra midler med til at støtte de gode intentioner.

Udfordringen er nemlig, at det gør en positiv forskel for elevernes gennemførelse, når der er mindre end 28 i klasserne og med mulighed for mentor- og to-lærer-ordninger eller noget så konkret som et en-mandsbord. Det viser erfaringerne, og det rækker det eksisterende taxameter, der gives per elev, **bare ikke til. For de gymnasier og VUC'er, der vælger at oprette fx treårige hf-klasser** med færre elever eller med tilknyttet mentor for at tilgodese udsatte eller sårbare elevers særlige behov, er det desværre en ren underskudsforretning. Derfor er det også alt for få steder i landet, der tilbyder den særlige treårige hf for sårbare elever, selvom om antallet af ansøgere viser, at behovet er langt større.

Derfor er vi stærkt bekymrede for, at den nye lov ikke vil hjælpe flere sårbare unge til at gennemføre en ungdomsuddannelse, og det er virkelig ærgerligt. Både for de unge, som kunne have glæde af mange flere af den slags tilbud rundt om i landet, og for os som samfund, fordi det betyder, at mange af disse unge slet ikke får en ungdomsuddannelse eller kommer i job, og derfor kan se frem til et liv på offentlig forsørgelse frem for et aktivt arbejdsliv som bidrager positivt til samfundsøkonomien.

Erfaringerne fra de treårige hf-klasser viser, at de unge i klasserne får et socialt liv, de ikke havde før. De får en tro på sig selv, og de bliver klar til at læse videre efter de har færdiggjort deres ungdomsuddannelse. Kun meget få falder fra undervejs, og eleverne opnår faktisk rigtig gode faglige resultater. Den lille håndsrækning til at gennemføre en ungdomsuddannelse, betyder at de som regel går i gang med videre uddannelse eller får et job. Så pengene til at hjælpe eleverne vil være godt givet ud. Det vil koste lidt mere på den korte bane med et bedre taxameter til disse klasser. Men på den lange bane er det en bæredygtig investering og en samfundsøkonomisk gevinst at uddanne unge med diagnoser og handicap frem for at holde dem på passiv offentlig forsørgelse.

Vores opfordring er derfor, at politikerne i Folketingssalen i dag, følger de gode intentioner op med en investering i at skabe uddannelsesmæssige rammer, som kan sikre sårbare unge og unge med psykiske og fysiske handicap en ungdomsuddannelse. Det vil være en beskedent investering, som tjener sig selv ind mange gange i de kommende år.